

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Xavier Mínguez, Joan Morales, Ignasi Pelleric i Rafa Gil (*Fotògraf*).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), I. Belda (Alicant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida).

RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, Ll. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucarella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarner, D. P. Grau, A. Guasch, J.M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: J. Andrés, S. Llosa, J. Morera, V. Navarro i C. Puértolas.

ARKIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES:

Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'adéu de Roca

Era una crònica anunciada, però no per això ha deixat de sorprendre. Era un tema tabú i tothom en parlava en veu baixa. Convergència encarnava l'èxit a partir de la unitat. La filosofia del pal de paller era aplicada a la pròpia estructura del partit. Fa temps, però, les coses no anaven d'aquesta manera.

Les famílies també apareixien a Convergència, els problemes amb Unió Democràtica eren el pa de cada dia en els conflictes municipals i la mateixa estratègia estatal del partit es presentava sovint confusa, fins i tot per al militant.

Ara els problemes estan sobre la taula, per més que les bones formes han estat la constant al llarg de la setmana passada. Els temes plantejats com a causes de la crisi s'hauran de resoldre amb Roca o sense. Un dels canvis més fonamentals és que ara no es podran defugir més.

Les diferències entre la parella més emblemàtica de la política catalana poden tenir més conseqüències de les que una primera ullada pot fer pensar. La famosa frase que tothom utilitza com a sentència durant l'última setmana: "Tots els roquistes són pujolistes però no tots els pujolistes són roquistes", pot acabar no significat res. Si la feblesa del partit es posa de manifest, contrastant amb la fortalesa del seu soci de coalició Unió Democràtica, les repercussions poden ser a llarg termini importants, deixant al marge el destí polític de Roca en el futur.

Perquè si alguna cosa té de positiva la crisi és que la precipitació dels fets pot clarificar la posició del partit davant dues dates indefugibles. D'una banda, la immediata celebració del Congrés de CDC on es veurà quin posicionament pren el partit davant les esquerdes que han eixit. Per l'altra, la convocatòria d'eleccions generals, que és un dels altres temes de fons d'aquesta polèmica.

La participació de la coalició catalana en el govern de Madrid és clar que forma part d'a-

questa trencadissa i que no hi ha un posicionament homogeni dins el partit. La política de Miquel Roca a Madrid sempre ha creat suspicacions en el partit nacionalista, però també és cert que el tàndem Pujol-Roca oferiria un camp de maniobra ampli per a una política de dues velocitats. La comoditat, de moment, ha desaparegut.

Ara, sobretot amb unes eleccions en un horitzó gens llunyà, amb uns resultats previsibles de pèrdua de poder socialista, és l'hora de posar les cartes sobre la taula i concretar els camins de la política del partit nacionalista. La voluntat o no de participar en el govern espanyol haurà de ser explicitada per tothom.

Quan les parelles deixen el camí de l'estabilitat, les postures intermèdies solen desaparèixer. Encara que aquest inici de divorci s'haja plantejat amb formes elegants, cosa sempre d'agrair, les divergències poden acabar fent mal.

La solució adoptada per evitar el divorci definitiu, deixar vacant la plaça de secretari general, no permet ara per ara aventurar cap hipòtesi. Tot és possible. Només hi ha una cosa clara, el com solucionar el divorci: asseure's en una taula i parlar. Pujol i Roca s'han donat temps. No és la primera vegada. La pròxima cita són les legislatives i cal arribar-hi amb els draps nets. Sinó, es reproduirà la crisi o, senzillament, ja no hi haurà Roca. Resituar posicions, comunicar-se i, sobretot, calcular cadascú què és el que el convé. Pujol ha de calcular si es pot permetre el luxe de perdre el capital polític de Miquel Roca. I aquest últim ha de calcular quines possibilitats té seguint al costat de Pujol i quines té fora d'aquest àmbit.

